

Prie upės Kristus atėjo

Christ, unser Herr, zum Jordan kam

T.: Martin Luther 1543; EG 202

V.: KG 226

M.: Martin Luther 1524

1. Prie u - pės Kris - tus a - tē - jo, va - di - na - mos Jor - da -

nas, Nes mie - las Kris - tus no - rė - jo, kad krikš - ty - tų Jį

Jo - nas. Taip Krikš - tą mūs ap - va - ly - mui nuo nuo - dē -

mių pa - li - ko Ir sie - las nuo pra - puo - li - mo krau - ju, žaiz -

do - mis sa - vo Jis bran - giai iš - va - da - vo.

2. Todėl supraskime gerai, ką reiškia Šventas Krikštas, -
Tikėjime mes tuo tvirtai ir venkim kelio pikto.
Nes Šventas Krikštas – tai vanduo, tačiau vanduo ne vienas –
Šventasis žodis jau su juo, Dvasia Šventa, nes Dievas –
Mūs Krikštytojas tikras.

3. Tai Dievas rode regimai, ir žodžiai Jo skambėjo,
Paskelbė iš dangaus aukštai – ir Jonas Jį girdėjo,
Kai sake: “Mano tai Sūnus, aš myliu Jį širdingai,
Paskyręs jį aš jums esu pamokyti meilingai –
Priimkite Jo mokslą.”

4. Kartu su Tėvu jį krikšte visa šventybe savo
Aplankė ir Šventa Dvasia pavidalu karvelio.
Tikėkime tuo širdyje, patirkim savo sieloj,
Kad mus Trejybė krikštija, Šventa Dvasia atgimdo,
Pašvęsdama mus Dievui.

5. Akis tik mato vandenį, ant kūdikėlio lieta,
Tikėjimas – išganymą, šventu krauju laimėtą.
Vanduo nepaprastas yra – krauju jis pašvęstasis,
Jis plauna nuodėmes tikrai, Adomo pradėtasias,
Širdy mūs esančiasias.

6. Mes Dievą Tėvą šlovinkim bei Sūnų Jo brangiausią,
Ir Šventą Dvasią liaupsinkim, dėkodami karščiausiai,
Jis davė Šventą Krikštą mums, Jis nuodėmes nuplauna,
Per Jį visi Išganymą mes amžinąjį gaunam,
Garbė mieliausiam Dievui!